

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114206518
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114206518.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Jozefa Engela a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobkyne K.. Y. Š., nar. XX.X.XXXX, bývajúca v V., Ul. N. XX, zastúpená JUDr. Jarmilou Machovou, advokátkou advokátskej kancelárie v Košiciach, Ul. Štúrova 20, Košice, proti žalovanej K.. C. S. - H., nar. X.X.XXXX, bývajúca v N., G.. M. X, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7C/93/2014-136 zo dňa 10.11.2014 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol návrh žalobkyne zamietnutý a vo výroku o náhrade trov konania.

Odmieťa odvolanie žalobkyne proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd nepripustil zmenu žaloby.

Nepriznáva žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom pod bodom I nepripustil zmenu žalobného petitu podľa písomného podania žalobkyne zo dňa 31.10.2014. Pod bodom II súd rozhodol tak, že návrh žalobkyne zamietol a pod bodom III výroku rozsudku súdu prvého stupňa náhradu trov konania účastníkom nepriznal. V dôvodoch tohto rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala proti žalovanej zaplata sumy 50.000,- eur, a to za poškodenie jej dobrého mena v V., nakoľko je mediálne známa, ďalej žiadala verejné ospravedlnenie na Krajskej prokuratúre v Košiciach a zabezpečenie výmazu z denníka vyšetrovacieho spisu, kde bola krivo obvinená za ohováranie. V žalobe uviedla, že na základe uznesenia Č.:I.-XXXX/SM-V.-XXXX zo dňa 23.10.2008 bola neprávom obvinená zo spáchania trestného činu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona, a to K.. Y. Y. a C. S. - H., ktorí jej svojim krivým obvinením spôsobili morálnu, finančnú a zdravotnú ujmu. K.. Y. Y. a pani S. - H. na všetkých policajných oddeleniach v Košiciach rozširovali o nej lži, tvrdili, že je štetka, debil, dement, alkoholička, zlodějka a páchatelka viacerých trestných činnou. Problém s uvedenými osobami má viac ako osem rokov, počas ktorých jej spôsobovali psychický teror. Z tohto dôvodu žiadala, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť jej titulom nemajetkovej ujmy 50.000 eur. Rovnako uviedla, že žalovaná vstupovala do jej bytu spolu so svojim komplicom K.. Y. Y., poškodili jej nábytok, porozbýjali cenné sochy a odcudzili z bytu zlaté šperky. Žalovaná je chronická klamárka, ktorej výpoveď sa vždy odlišuje. Nadalej ju ohovára v N. a narúša jej rodinné vzťahy. Nadáva jej, že je debil, dement a psychopat berúci lieky na hlavu, čo považuje za veľmi vážnu ujmu. Dokonca si žalovaná najala vraha, pána S., ktorý na ňu mieril zbraňou. Polícia to odmietla vyšetriť. Viackrát sa jej v prítomnosti svedkov vyhrážala smrťou a v byte našla aj odseknutú hlavu bábiky. Päť rokov bola krivo obviňovaná na základe krivej svedeckej výpovede žalovanej.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobkyňa v návrhu uviedla, že na základe výmyslov žalovanej, ako aj K.. Y. Y. bola rozhodnutím Okresného policajného riaditeľstva sp. zn. Č.:I.-XXXX/SM-V.-XXXX zo dňa 23.10.2008 krivo obvinená podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona z trestného činu ohovárania. Žalovaná spolu s K.. Y. Y. jej týmto svojím podaním a trestným oznámením spôsobili finančnú, morálnu a zdravotnú ujmu. Osem rokov ju podrobili psychickému teroru a z tohto dôvodu žiadala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur. Súd si vyžiadal od Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odboru kriminálnej polície vyšetrovací spis sp. zn. Č.:I.-XXX/X-I.-V.-XXXX ohľadne trestného stíhania žalobkyne pre trestný čin ohovárania a z tohto spisu zistil, nasledovné skutočnosti:

Dňa 21.8.2008 bola s K.. Y. Y. spísaná zápisnica o trestnom oznámení pod sp. zn. Č.:I.-XXXX/SM-V.-XXXX, kde K.. Y. Y. uviedol, že podáva trestné oznámenie na žalobkyňu, nakoľko opakovaným šírením nepravdivých údajov a lží o jeho osobe mu spôsobuje poškodenie jeho mena a vážnosti v mieste jeho bydliska, v mieste výkonu práce, ako aj v rodine. Zároveň uviedol, že žalobkyňu pozná ako študentku z U. Š. S. F. Y. Ž.K. G. U. Ž., detašované pracovisko V., kde pôsobil ako vysokoškolský učiteľ. Žalobkyňa sa viackrát domáhala osobného kontaktu s jeho manželkou v mieste jeho bydliska. O jeho osobe šírila nepravdivé údaje, jeho manželka sa tieto skutočnosti dozvedela od susedy pani H., pričom bola pohoršená. Rovnako žalobkyňa šírila medzi študentmi fakulty nepravdivé informácie o mileneckom vzťahu medzi ním a žalovanou, ktorá je tiež študentkou vysokej školy. Tieto informácie sa dostali aj vedeniu školy k rektorovi, čo malo za následok morálne a etické poškodenie jeho osoby na pracovisku. Uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice - Staré mesto sp. zn. Č.U.:I.-XXXX/SM-V.-XXXX zo dňa 2.9.2008, začal vyšetrovateľ trestné stíhanie pre trestný čin ohovárania podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona voči žalobkyňi tým, že dňa 18.8.2008 v presne nezistenom čase v V.Š., vo vchode obytného domu oznámila nepravdivé informácie susedom a prostredníctvom nich aj manželke K.. Y. Y. o tom, že tento neoprávnene vniká do jej bytu, ubližuje jej na zdraví a má milenecký vzťah so žalovanou, pričom tieto nepravdivé informácie boli spôsobilé narušiť rodinné vzťahy K.. Y. Y., spôsobili ohrozenie jeho vážnosti v mieste jeho bydliska a boli spôsobilé ohroziť vážnosť C. S. v mieste jej štúdia a narušiť jej rodinné vzťahy. Uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice - Staré mesto sp. zn. Č.:I.C.T.-XXXX/SM-V.-XXXX zo dňa 26.9.2008 bolo vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku voči žalobkyňi, pričom uvedené uznesenie jej bolo doručené dňa 1.10.2008. V trestnom konaní bola vypočutá žalovaná ako poškodená dňa 2.9.2008, ktorá uviedla, že žalobkyňu pozná zo školy, bola to jej spolužiačka na S. Š. K. Ž. G. U. V., kde študovala od roku XXXX. Bližšie nekomunikovali, registrovali sa ako spolužiačky, pretože mali spoločné prednášky a skúšky. Dňa 5.2.2008 jej bezdôvodne začala vulgárne nadávať pred školou v Košiciach na Požiarnickej ulici pred spolužiakmi a obviňovať ju z toho, že jej poškodila auto, ako aj z toho, že kradla v jej byte. Z jej správania bola pohoršená. Nasadla do auta k spolužiačke, avšak žalobkyňa ich prenasledovala, následne otvorila dvere na aute a ťahala ju von, pričom jej zničila kabelku. Celú túto udalosť oznámila na políciu, kde vyšetrovanie skončilo tým, že ide o priestupok. Odvtedy na ňu žalobkyňa začala podávať trestné oznámenie, obviňovala ju zo skutkov, ktoré nikdy neurobila. Zároveň ju obvinila, že neoprávnene vniká do jej bytu, kradne, poškodzuje jej auto, niekoľkokrát uviedla, že tieto skutky robí s K.. Y. Y., ktorý je jej učiteľ. Správa o týchto nepravdivých informáciách sa dostala aj k jej spolužiakom, čo poškodilo jej povesť a rovnako aj k jej advokátovi, zamestnávateľovi R.. R. X., ktorý ju v inej veci zastupoval a ktorý z týchto informácií bol pohoršený. Tieto informácie jej v tom čase boli spôsobilé privodiť stratu zamestnania. Okrem toho ju žalobkyňa na políciu v V. obvinila, že je drogová dílerka, o čom prišlo podanie na Obvodné oddelenie do L. a bola nútená tam podať vysvetlenie, čo poškodilo jej dobré meno. Rovnako sa uvedené skutočnosti dostali aj k jej rodičom, čím došlo k napätiu v ich vzájomných vzťahoch. So žalobkyňou nemala žiaden vzťah, v podstate o nej nič nevie. Žalovaná bola zároveň vypočutá dňa 23.4.2010, kde uviedla, že so žalobkyňou nemá žiaden vzťah, boli len spolužiačky a príčinu prečo sa tak správa nevie. Celé sa to začalo v škole neslušnými nadávkami, nevedela pochopiť, čo má žalobkyňa voči jej osobe. Raz na skúške jej začala vulgárne nadávať. So všetkými ostatnými spolužiakmi mala normálny vzťah. Vo februári, keď išla z jednej skúšky ju žalobkyňa fyzicky napadla, to bol aj podnet prečo išla na políciu. Rovnako čakala na pani Š., na parkovisku pred školou na Požiarnickej ulici, kde žalobkyňa stála s nejakou kamarátkou, vôbec ju nevnímala s tým, že z diaľky počula ako žalobkyňa nadáva. Nereagovala na tieto nadávky, následne keď prišla pani Š.M., sadli spolu do auta a išli smerom do mesta. Na ulici T. na červenú zastali, pani žalobkyňa vyšla z auta, otvorila dvere a začala jej ťahať kabelku, pričom jej túto roztrhala a všetky veci jej vypadli von. Následne začala ťahať aj ju. Keď bola zelená, všetky auta začali trúbiť a išli preč, žalobkyňa

ich prenasledovala. Žalobkyňa začala vypisovať sms-ky na mobil pani Š., pričom boli to veľmi vážne obvinenia. Žalobkyni nedala žiaden podnet, aby voči nej takto postupovala.

Uznesením Okresnej prokuratúry Košice II. sp. zn. XPv XXXX/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX bolo trestné stíhanie voči žalobkyni pre trestný čin ohovárania zastavené z dôvodu, že skutok nebol trestným činom a nebol zároveň dôvod na postúpenie tejto veci. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že bolo preukázané, že žalobkyňa je doteraz presvedčená o tom, že skutočnosti, ktoré uvádzala o poškodených K.. Y. Y. a K.. C. S. sa zakladajú na pravde, čo vylučuje jej úmysel šírením nepravdivých údajov, značnou mierou ohroziť ich vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ich v zamestnaní, či narušiť ich rodinné vzťahy alebo spôsobiť im vážnu ujmu. Z tohto dôvodu prokurátor dospel k záveru, že sa nejedná sa o trestný čin a trestné stíhanie postupom podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.2.2012. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I. súd zistil, že žalobkyňa dňa 28.2.2011 podala žalobu, ktorá sa viedla pod sp. zn. 19C/37/2011, kde žalovala žalovaného v 1/ rade K.. Y. Y., žalovanú v 2/ rade Q. Y., v 3/ rade Y. H., v 4/ rade žalovanú v tomto konaní a v 5/ rade Y.. V. N., okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II., kde žiadala, aby súd žalovaných zaviazal zaplatiť jej za špinenie jej mena morálnu, zdravotnú, spoločenskú ujmu počas 6 rokov sumu 200.000 eur, ako aj poškodenie jej majetku sumu 40.000 eur. Uvedené konanie skončilo uznesením č. k. 19C-37/2011-652 zo dňa 15.4.2013, a to zastavením konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou písomným podaním zo dňa 8.3.2013. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.6.2013.

V písomnom podaní doručenom dňa 18.9.2014 žalobkyňa navrhla, aby súd v tomto konaní vypočul svedkov, ktorých označila. Ďalej z písomného podania zo dňa 3.11.2014 vyplynulo, že rozšírila svoj žalobný návrh a žiadala, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť jej za poškodenie majetku a krádeži z jej bytu sumu 65.000 eur, ako aj finančné náklady spojené s obhajobou jej osoby v sume 6.500 eur. Podľa výpovede žalobkyne žalobu podala z dôvodu, že boli porušené všetky jej práva. Žalovaná sa voči jej osobe dopustila konania tak, že v roku 2008 krivo vypovedala, pričom obidvaja s pánom K.. Y. na ňu podali trestné oznámenie pre trestný čin ohovárania v roku 2008. Zároveň žalovaná napomáhala v trestnej činnosti K.. Y., ktorý bol ich učiteľom na škole. V tom čase ju začal zároveň sexuálne obťažovať, vyvolával jej v noci, stále jej zvonil, preto sa obrátila na jeho manželku, ktorú navštívila v prítomnosti dvoch svojich kamarátok, ako aj svedkov. Keďže manželka nebola doma, nechala odkaz susede, že sa s ňou potrebuje porozprávať. Následne K.. Y. na ňu v roku 2008 podal trestné oznámenie pre trestný čin ohovárania. K tomuto trestnému oznámeniu mu napomáhala žalovaná tým, že ju ohovárala pred spolužiakmi na pracovisku, rovnako pred rodičmi. Na základe príkazu sudcu U. zo dňa 2.10.2008 bola vylákaná na Policajnú stanicu nad Jazerom. Policajti ju vôbec k poškodeniu motorového vozidla nevypočúvali, vylákali ju so svedkom pred policajné auto a začali ju viesť na Krajskú políciu, kde už boli pripravené znalecké posudky Y.. H. a Y.. L. s jej okamžitým umiestnením do konca života do Ústavu v T.. Zároveň v aute bola umiestnená v klietke, kde zavolała do kancelárie prezidenta, čo policajti počuli, je o tom záznam, kde sa rozprávala s asistentkou prezidenta. Následne sa policajti začali medzi sebou rozprávať a odviezli ju na policajnú stanicu. Nie je zrejmé, ako sudca mohol vydať príkaz na vyšetrenie jej duševného stavu, keď nikde pred policajnými orgánmi nebola vypočutá, nikto s ňou nejednal. Má podozrenie, že K.. Y., ako aj žalovaná sú zapojení do bytovej mafie. V byte, kde žije sama, jej odcudzili doklady o vlastníctve bytu a má pocit, že ide o bytovú mafiu s úmyslom zbaviť ju svojprávnosti s tým, aby ju takto pripravili o byt, v ktorom žije sama. Žalovaná s K.. Y. si vymysleli, že je notorickou alkoholičkou, pričom zároveň súdu uviedla, že v živote nepila, nakoľko denne šoféruje auto. So žalovanou sa spoznala na vysokej škole, kde boli spolužiačky. Žalovaná zasiahla do jej ľudskej cti a dôstojnosti, ohovárala ju po Košiciach, že je dement, psychopat pred policajnými orgánmi a práve z toho dôvodu si nemôže nájsť prácu, nakoľko je vyštudovaná policajtkou, nikde ju nevezmú do pracovného pomeru. Zároveň pričinením žalovanej zo strany policajných orgánov jej bolo povedané, že je psychopat, dement, notorický alkoholik, a práve z toho dôvodu sa od nej odvrátili aj jej rodinní príslušníci, kamaráti s ňou ukončili vzťah. K zrejmému zásahu do jej práv došlo v čase, keď žalovaná v roku 2008 na ňu podala trestné oznámenie pre trestný čin ohovárania. Žalobkyňa uviedla, že je verejne známou osobou, nakoľko sa zapodieva parapsychológiou. Krajskí prokurátori V., N. a T. ju ohovárali, že je dement, psychopat, schizofrenik, dokonca pred jej známymi. Žalovaná spolu s K.. Y. zabezpečili sedem fiktívnych znaleckých posudkov, že je duševne chorá a je schizofrenikom. Tieto znalecké posudky sú toho času skartované. Trestné stíhanie pre trestný čin ohovárania skončilo jeho zastavením. Prvýkrát došlo k zásahu do jej osobnostných práv v čase, keď K.. Y. spolu so žalovanou podali na ňu v roku 2008 trestné oznámenie pre trestný čin ohovárania. Zároveň konanie K.. Y. naďalej pokračuje, vchádza do jej bytu, necháva tam vzorku spermíí. Má podozrenie, že je členom bytovej mafie.

Žalovaná vo svojej účastníckej výpovedi uviedla, že žalobkyňu pozná len zo školy, neboli vôbec v kontakte. Do kontaktu so žalobkyňou prišla len prostredníctvom polície a súdov cez krivé obvinenia a trestné oznámenia. Nikdy v živote na žalobkyňu nepodala trestné oznámenie. Na základe podaní žalobkyne bola vypočutá niekoľkokrát na polícii pre trestné činy, ktoré na ňu oznámila žalobkyňa. Pokiaľ ide o K.. Y., toho pozná len zo školy a raz sa stretli na polícii. Rovnako na nich žalobkyňa podala žalobu na Okresnom súde Košice o zaplatenie 240.000 eur. S pánom Y. nikdy nemala milenecký vzťah, do bytu žalobkyne v živote nechodili, na žalobkyňu nepodala žiadne trestné oznámenie. Nevedela uviesť, prečo žalobkyňa voči nej takto postupuje a má pocit, že si ju žalobkyňa s niekým mylí.

Na základe zisteného skutkového stavu potom súd prvého stupňa vec právne hodnotil v zmysle § 11, § 12 ods. 1 až 3, § 13 ods. 1 až 3, § 16, § 100 ods. 1, 2, § 101 OZ, pokiaľ išlo o rozšírený návrh, tento posudzoval súd podľa § 93 ods. 1 O.s.p. s tým, že zmenu z dôvodu hospodárnosti konania a vykonaného dokazovania nepripustil, súčasne sa súd zaoberal námietkou premlčania, ktorú žalovaná uplatnila dňa 10.11.2014 a túto považoval za dôvodnú. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.2.2011 sp. zn. 5Cdo 265/2009, podľa ktorého začiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 OZ viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého narušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. Žalobkyňa sama na pojednávaní dňa 4.9.2014 a 10.11.2014 súdu uviedla, že prvýkrát došlo k zásahu do jej osobnostných práv v čase, keď K.. Y. spolu so žalovanou podali na ňu v roku 2008 trestné oznámenie pre trestný čin ohovárania. Z obsahu vyšetrovacieho spisu sp. zn. Č.:I.-XXX/X-I.-V.-XXXX mal súd za preukázané, že trestné oznámenie pre trestný čin ohovárania postupom podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona podal na žalobkyňu K.. Y. Y. dňa 21.8.2008. Súd mal za to, že námietka premlčania vznesená žalovanou je v celom rozsahu dôvodná. Uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice - Staré mesto sp. zn. Č.:I.-XXXX-L.-V.-XXXX zo dňa 24.9.2008 bolo voči žalobkyňi vznesené obvinenie pre trestný čin ohovárania postupom podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona na základe trestného oznámenia, ktoré na ňu podal K.. Y. Y. dňa 21.8.2008. Z doručky, ktorá sa nachádza na č.l. 4 pripojeného vyšetrovacieho spisu mal súd za preukázané, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobkyňi doručené 1.10.2008. Ak teda súdu sama žalobkyňa uviedla, že týmto trestným oznámením v roku 2008 pre trestný čin ohovárania postupom podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona bolo prvýkrát zasiahnuté do jej osobnostných práv, súd mal za to, že deň nasledujúci po doručení tohto uznesenia o vznesení obvinenia, t.j. dňa 2.10.2008, kedy sa prvýkrát dozvedela o skutočnosti, že bolo na ňu podané takéto trestné oznámenie pre trestný čin ohovárania, jej začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňom 2.10.2011. S poukazom na to, že žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy titulom porušenia jej osobnostných práv súdu doručila dňa 18.12.2013, t.j. po zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe, súd mal za to, že jej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je v celom rozsahu premlčaný. Ďalej však súd konštatoval v súvislosti s tvrdením žalovanej, že podaním trestného oznámenia spolu s K.. Y. Y. v roku 2008, keď na ňu podali trestné oznámenie pre trestný čin ohovárania, rovnako aj krivou výpoveďou v tomto konaní žalovaná zasiahla do jej osobnostných práv, tu zdôraznil, že z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odboru kriminálnej polície sp. zn. Č.U.:I.-XXX/X-I.-V.-XXXX mal za preukázané, že trestné oznámenie pre trestný čin ohovárania dňa 21.8.2008 podal na žalobkyňu K.. Y. Y. a nie žalovaná. Súd teda mal za to, že žalovaná v tomto konaní nie je pasívne vecne legítimovaná. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne, že krivou výpoveďou a vulgárnym nadávaním žalovanou na jej osobu pred policajnými orgánmi bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv na ochranu ľudskej dôstojnosti a cti k tomu súd uviedol, že žalovaná ako poškodená bola v uvedenom trestnom konaní vypočutá dňa 2.9.2008 a dňa 23.4.2010. V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 30Cdo/1404/2006 zo dňa 31.10.2006, podľa ktorého výpoveď svedka alebo účastníka v trestnom konaní alebo občianskom je posudzovaná ako výkon stanovenej povinnosti, resp. práva. Pokiaľ pri ňom dôjde k zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, nie je to hodnotené ako zásah neoprávnený, a to s výnimkou prípadu, kedy sa ten kto výpoveď pred súdom uskutočnil dopustil excesu. Súd po preštudovaní výpovede žalovanej ako poškodenej v trestnom konaní na základe jej výpovede z 2.9.2008 a 23.4.2010, ktoré sa nachádza na č. l. 63 - 73 trestného spisu nemal za preukázané, aby žalovaná ako poškodená vypočutá v tomto konaní sa dopustila excesu vo vzťahu k žalobkyňi. Navyše súd zdôraznil, že žalobkyňa nepredložila súdu jediný dôkaz, z ktorého by mal súd za preukázané, že žalovaná zasiahla do jej osobnostných práv. Z tohto dôvodu žalobu žalobkyne v celom rozsahu považoval za nedôvodnú.

Návrhy na doplnenie dokazovania súd ako nedôvodné zamietol, pretože mal za to, že v konaní je nárok žalobkyne v celom rozsahu premlčaný, navyše žalobkyňa neuniesla v konaní dôkazné bremeno.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní bola žalobkyňa v celom rozsahu neúspešná a žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, preto súd ich náhradu účastníkom nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Potvrdila, že svojím návrhom zo dňa 16.12.2013 žiadala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie odškodného za poškodenie dobrého mena vo výške 50.000,- eur, pretože na základe uznesenia ČVS:ORP-3912/SM-KE-008 zo dňa 23.10.2008 bola podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona neprávom obvinená zo spáchania trestného činu ohovárania K.. Y. Y. a K.. C. S. - H., ktorí jej svojím krivým obvinením spôsobili morálnu, finančnú a zdravotnú ujmu. V návrhu opísala E. K.. Y. Y. a C. S. - H. na všetkých policajných oddeleniach v Košiciach o nej rozširovali lži. Tieto slová používali vo svojich uzneseniach aj policajtky A. a E., a to napriek tomu, že s ňou nikdy neprišli do kontaktu. Pokiaľ súd jej návrh zamietol z dôvodu uplynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby, v odôvodnení nijako nedospel k záveru, že nebolo zasiahnuté do jej osobnostných práv. S poukazom na skutočnosti, ktoré uviedla, mala za to, že súd prvého stupňa na podklade vykonaných dôkazov mal dostatočne preukázané, že k ohováraniu z jej strany nedošlo, takže k obvineniu jej osoby došlo na základe vykonávaných domnienok a krivého svedectva, o ktoré sa pričínila K.. C. H. - S.. Mala za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p..

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 212 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľka domáhala jej preskúmania a dospel k záveru, že jej odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav a vyvodil z neho aj správny právny záver. Odvolací súd preto podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny. Odvolací súd považuje dôvody napadnutého rozsudku za správne a na ne poukazuje aj vo svojom rozhodnutí. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade je nárok žalobkyne nedôvodný, a to jednak preto, lebo nepreukázala v konaní, že by žalovaná svojím konaním zasiahla neoprávnene do občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia alebo mena žalobkyne a z tohto hľadiska nebola preukázaná jej pasívna legitímácia. Náležité je aj odôvodnenie, pokiaľ ide o zohľadnenie námietky premlčania nároku žalobkyne. Pokiaľ by sa preukázal nárok žalobkyne ako dôvodný, v tomto prípade by tento nárok bol premlčaný tak, ako to uvádza súd prvého stupňa, pretože ak sama žalobkyňa uviedla, že trestným oznámením v roku 2008 pre trestný čin ohovárania postupom podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv, potom deň nasledujúci po doručení uznesenia o vznesení obvinenia, t.j. dňa 2.10.2008 začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, ktorá uplynula 2.10.2011. Návrh na náhradu nemajetkovej ujmy titulom porušenia jej osobnostných práv žalobkyňa podala 18.12.2013, teda po uplynutí zákonom stanovenej 3-ročnej premlčacej doby. V súvislosti s výpoveďou žalovanej ako svedka v trestnom konaní aj odvolací súd poukazuje na judikatúru, podľa ktorej výpoveď svedka alebo účastníka v trestnom alebo občiansko-právnom konaní je posudzovaná ako výkon stanovenej povinnosti a pokiaľ pri ňom dôjde k zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby nie je to hodnotené ako zásah neoprávnený s výnimkou prípadu, keď sa ten, kto výpoveď pred súdom uskutočnil dopustil excesu. Exces v tomto prípade však vo vzťahu k žalobkyni zistený nebol.

U uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

V odvolacom konaní žalovanej trovy nevznikli, preto aj keď bola úspešná jej ich náhradu súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.